

Řekl bys, že je pro Tebe snadné začít s nevěřícími lidmi mluvit o Ježíši? Pokud ano, máš můj obdiv! Pro většinu křesťanů je to téměř nepředstavitelné a ani to nezkoušejí. Vzali na vědomí, že „to nejde“ nebo dokonce, že „se to nehodí“. Je-li to pro Tebe trochu nebo hodně problém (jako i pro mě!), umíš si představit menší úkol, než přímo mluvit s někým o Ježíši?

1) Úsměv a pozdrav

Třeba jen úsměv a pozdrav. Nejlépe vůči člověku stejného pohlaví; prostě úsměv a „ahoj“ nebo „dobrý den“.

2) Jednu větu?

Když Ti na pozdrav odpoví a taky se usměje, mohl bys prohodit jednu větu? „Hezké počasí“, „krásné okolí“, „máte pěkného pejska...“?

3) Pár dalších vět

Někdy se brzy na to dozvím rasu a věk toho pejska – tedy společně proneseme pár dalších vět. Pořád jen o obyčejných věcech. Nic „duchovního“! Tím se ale trénuje moje odvaha, tvořivost, nápaditost a taky přirozenost. Víš, mluvení s lidmi o Ježíši a o Bibli není moje přirozené obdarování. Pro mě je to věc, kterou jsem se musel těžce naučit!

K tomu Ti sdělím jeden ze svých velkých životních objevů:

Co jsem se dobře naučil, to je pro mě přirozené!

Co jsem se dobře naučil, to je pak přirozené i pro lidi kolem mě!

Když to zkusím znovu a přemýšlím nad tím, prolamuji bariéry, které jsem v sobě dosud měl. A ta nová dovednost se postupně stává přirozenou součástí mého myšlení a kontaktu s lidmi. Možná už teď jsi pro lidi fajn člověkem, kterého stálo za to potkat. Jestli jím zatím nejsi, můžeš se jím stát. Už jen tím, že se usměješ a prohodíš s nimi větu, nebo dvě, tři...

4) Něco hlubšího, „hodnotového“

Když se podaří tenhle obyčejný lidský kontakt, přijde chvíle pro něco hlubšího, „hodnotového“. Já mám na příklad spadeno na mladé tatínky. Když nějakého potkám, jak si sám hraje s malým dítětem, zeptám se: „To je tvoje první? Je super, že se mu věnuješ! Tatínci jsou pro děti moc důležití. Já mám tři velké děti a dodnes je to fantastické...“ Někteří tatínkové moc nevědí, co mají s mojí poznámkou udělat, ale s některými se pak rozvine zajímavý rozhovor. Mimochodem, nesmí to být poučování; jen vyjadřuji potěšení, že vás dva takhle vidím spolu...

5) Změň jeho náladu

Další úroveň kontaktu nebo sdílení bych nazval „změň jeho náladu“. Nevím, jestli Ti to už někdo řekl: ty máš vliv! Tvůj úsměv má vliv, Tvůj zájem a otázka má vliv, v tom člověku to něco vyvolá!

Na jedné víkendové akci jsem mluvil o tomhle vlivu a odpoledne jsme šli na procházku. Došli jsme ke stánku s občerstvením, kde děsně našťvaná prodavačka právě ošklivě okřikovala mladou pomocnici. Koukám na to a Ondrovi z naší skupiny povídám: „Ondro, udělej něco, aby se ta paní usmívala, než budeme odcházet...“ Odcházeli jsme, paní se usmívala a prohlásila: „Takové zákazníci jsem tu ještě neměla!“ A mávala nám na rozloučenou... Co ten Ondra udělal, že se takhle změnila nálada nazlobené paní? Přemýšlení nechám na tobě...

6) Duchovní doteky

Když jsem do setkání s nějakým člověkem vnesl jakousi formu „požehnání“, že je mu se mnou dobře a že je to pro něho užitečné, je čas pro duchovní doteky. Prozradím Ti, že v první fázi jsem ty duchovní doteky nepřinášel kvůli nim, ale kvůli sobě. Abych se uvolnil,

abych se to naučil!

A lidé nám často sami nahrávají. „Teď se musíte modlit, aby nepršelo,“ řekl mi pracovník, který nám něco dělal zvenku na domku, předpověď počasí totiž vůbec nebyla příznivá. Pozvedl jsem oči a povídám: „Ježíši, prosím tě, aby tady do zítřka pršelo.“ Na druhý den pracovník povídá: „Vás ten Pán Bůh nějak poslouchá...“

7) Ježíš, Bible

A následoval dlouhý rozhovor, který vedl už přímo k Ježíši a k Bibli. Zjistil jsem, že když jsem s někým prošel předchozími úrovněmi spojení – nebo někdy se dá skočit přímo do třetí, čtvrté, páté – je to pak snadné; pro mě i pro toho člověka. Někdy potřebuji dva hodinové rozhovory, ale někdy mi stačí pět minut. A když to k ničemu duchovnímu nevede, nevadí. I tak se tím rozvíjím! Stává se to pro mě snadnějším, přirozenějším.

Předložil jsem Ti sedm úrovní, které mi pomohly ke sdílení Ježíše. Která z nich je pro Tebe ještě snadná? Modli se za to a aktivně se pusť do zkoušení další úrovně...

Pane Ježíši, děkuji Ti za shovívavost, jakou s námi máš, a za to, že nám stále dáváš nové a nové příležitosti.